

РЕШЕНИЕ

№ 5818

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова

Мартин Аврамов

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **7597** по описа за **2011** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ДАМТН- [населено място] срещу Решение от 15.07.2011 година, постановено по н.а.х.д.№13/2011 по описа на СРС,8 състав, отменящо Наказателно постановление № КГ-813/06.12.2010 година на Председател на ДАМТН- [населено място], с което последният на основание чл.38,ал.2 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата наложил на [фирма]- [населено място] имуществена санкция в размер на 50 000 лева за нарушение на чл.24,ал.3 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата.

В жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. Твърди се, че СРС е приложил неправилно материалния закон и е игнорирал обстоятелството, че съставените протоколи са официални документи по смисъла на чл.93,т.5 от НК, връчени са по съответния ред и не са оспорени. Иска се отмяна на решението и постановяване на ново,с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

В съдебно заседание,касаторът-ДАМТН [населено място] редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация- [фирма] [населено място] редовно и своевременно

призован, се представлява от адвокат Ч.,редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на СГП-прокурор Георгиев ,изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява основателна.Съображенията за това са следните.

СРС е обсъдил подробно приложените по делото доказателства и е изградил фактическата обстановка въз основа на подробен анализ на представените доказателства, но е постановил решение при неправилно приложение на материалния закон. От доказателствата по делото се установява, че ответникът по касация е санкциониран за нарушение на чл.24,ал.3 от Закона за възобновяемите и алтернативни енергийни източници и биогорива, вменяваща в задължение на всички лица, които пускат на пазара течни горива от нефтен произход за нуждите на транспорта, при освобождаване за потребление по смисъла на Закон за акцизите и данъчните складове да предлагат горивата за дизелови и бензинови двигатели смесени с биогорива в процентно съотношение, както следва от 1 март 2010 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 2 процента обемни,от 1 септември 2010 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 3 процента обемни, от 1 март 2011 г. - гориво за дизелови двигатели със съдържание на биодизел минимум 4 процента обемни и гориво за бензинови двигатели със съдържание на биоетанол минимум 2 процента обемни. Съдържанието на биодизел и биоетанол в горивата за дизелови и бензинови двигатели по ал. 1 не трябва да надвишава 5 процента обемни , а разпоредбата на чл.24,ал.3 от Закона, вменява в задължение в срок два месеца след изтичането на сроковете по ал. 1 на крайните разпространители да предлагат на пазара горивата за дизелови и бензинови двигатели в съответствие с изискванията на ал. 1 и 2.В случая и при извършена проверка на 08.06.2011 година от контролни органи на ДАМТН в Бензиностанция ТК” Ч.”, находяща се в [населено място], [улица], №1, управлявана от [фирма] от бензиноколонка №7 е взета контролна проба и арбитражна проба от течно гориво за дизелови двигатели с Протокол от същата дата, подписан от служител на ответника по касация и представена Декларация за съответствието на предлаганото гориво, издадена от [фирма]” и след изпитване на контролната проба в изпитателна лаборатория за горива, смазочни материали и присадки към ДАМТН, е извършена експертиза и е съставен Констативен протокол от 14.06.2011 година, видно от който е, че предлаганото от страна на ответника по касация дизелово гориво относно съдържанието на метилови естери и мастни киселини е под 1.7% при норма минимум 2% и по този показател продуктът не съответства на изискванията за съдържание на биодизел в гориво за дизелови двигатели. Напълно неоснователен и неподкрепен с никакви доказателства е изводът на СРС, че Протоколът за изпитване не отговаря на изискванията и липсват реквизити, които водят до отмяна на наказателното постановление. На първо място, съгласно разпоредбата на чл.51,ал.2 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата,техническите и

качествените изисквания към биогоривата и техните смеси с течни горива от нефтен произход и към течните горива от биомаса, както и условията, редът и начинът за техния контрол се определят с наредбата по чл.8 от Закона за чистотата на атмосферния въздух- това е Наредбата за изискванията за качеството на течните горива, условията, реда и начина за техния контрол. Според чл.13 от Наредбата, контролът на качеството на течните горива, се извършва, за да се установи спазването на изискванията за качество на течните горива, пуснати на пазара, и да се предотврати разпространението и използването им, когато не отговарят на тези изисквания. Контролът се извършва чрез проверки, в това число и вземане на проби от течните горива и изпитване на взетите проби, експертиза на резултатите от изпитване за съответствие на горивата с изискванията за качеството им. Според чл.18 от Наредбата-проби от течни горива от бензиноколонки се вземат от дюзата (накрайника на ръкохватката на дозиращата помпа) директно в еднолитрови метални съдове за еднократна употреба с помощта на удължител, непозволяващ разплискване, до запълване на около 85 на сто от съда и пробите се вземат в присъствието на собственика или ръководителя или служител на проверявания обект, който поставя печат, дата и подпис върху протокола за проверка и вземане на проба и етикетите им. Взетите проби са два вида- контролна и арбитражна проба. Контролната проба според легалното определение на параграф 1, т.10а от Наредбата е пробата, която се изпраща в акредитирана лаборатория за изпитване с цел установяване съответствието на течното гориво с изискванията за качество, а "Арбитражна проба" е пробата, съхранявана от ГД "ККТГ" за срок 6 месеца от датата на пробовземането и предвидена за арбитражни изпитвания в случаи на оспорване на резултатите. От доказателствата по делото също е безспорно установен, че контролните проби са взети в присъствието на представител на ответника по касация, за резултатите от изпитването, ответникът е надлежно уведомен, но не е оспорил резултатите от контролната проба по реда на чл.22 и следващите от Наредбата, независимо, че е бил надлежно уведомен. Съставеният Протокол за изпитване поради неоспорването му е официален документ по смисъла на чл.93, т.5 от НК и се ползва с предвидената в закона материална доказателствена сила. Ответникът по касация в хода на първоинстанционното производство не е поискал събиране на доказателства в посока установяване на различно от установеното при проверката съдържание на предлаганото от него дизелово гориво, в това число не е поискал назначаване на експертиза и не е оспорил доказателствената сила на Протокола за изпитване. Измисленото несъответствие на Протокола от страна на СРС е в пълно противоречие не само със събраните доказателства, но и с приложимите правни норми. Нарушението от страна на ответника по касация е безспорно установено, при което съвсем законосъобразно административно наказващият орган е ангажирал отговорността му по реда на чл.38, ал.2 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата, действащ към момента на извършване на нарушението и към момента на издаване на наказателното постановление, като санкцията е определена в предвидения от закона размер-50 000 лева. Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение. Следва да се отбележи, че Законът за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата е отменен от 03.05.2011 година, като е приет нов Закон за енергията и възобновяемите източници, и в този закон, и в Наредбата по чл.8 от Закона за чистотата на атмосферния въздух не са отпаднали както изискванията за качество на биогоривата, така и санкционните норми при неспазване на

изискванията за качество. Нещо повече дори. изискванията за качество са завишени. Като е достигнал до други правни изводи, СРС е постановил една неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 15.07.2011 година, постановено по н.а.х.д.№13/2011 по описа на СРС 8 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № КГ-813/06.12.2010 година на Председател на ДАМТН- [населено място], с което последният на основание чл.38,ал.2 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата наложил на [фирма]- [населено място] имуществена санкция в размер на 50000 лева за нарушение на чл.24,ал.3 от Закона за възобновяемите и алтернативните енергийни източници и биогоривата.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.